

SANT MATEU

2022

Ajuntament de Bunyola
Illes Balears

SANT MATEU 2022

Ajuntament de Bunyola
Illes Balears

BUNYOLA
T'ESTIM!

www.ajbunyola.net

Departament de Cultura, Patrimoni
i Política Lingüística
Consell de Mallorca

INSTITUCIÓ
FRANCESC
DE BORJA
MOLL

LITERANIT2022

Sant Mateu toca a la porta aquest mes de setembre. Hi vol ésser i tots els bunyolins li obrim les nostres cases de pinte en ample. Tenim la possibilitat de recuperar unes festes de sant Mateu segons la tradició. La pandèmia d'aquests anys ens ha impedit poder gaudir de la forma que estam acostumats a Bunyola. Sense abandonar les precaucions recomanades, el virus encara hi és i encara fa mal, hem elaborat un programa de festes que pensam que donarà satisfacció a tota la població.

Les rigidories de festes i de cultura han fet feina de valent, amb la col·laboració activa de la comissió de festes, per conformar una mostra d'activitats sensible a totes les edats i a totes les demandes, per mantenir aquelles activitats que fan part de la tradició del nostre poble i aquelles altres que ben segur engrescaran al públic al qual van dirigides.

La verbena dels quintos, el dinar de quintades, la gincana fotogràfica, la tirada de caramels, el sopar a la fresca, l'homenatge a la vellesa, els concerts de la Banda de música i de la Coral Polifònica, la nit de trivial, el pi ensabonat, les curses de joies i la mostra de ball, juntament amb la lectura del pregó a càrrec de Francesc Hugueta i Grallalsac i la correguda en roba interior, la gran aportació bunyolina al catàleg de neofestes mallorquines i que afortunadament podrem recuperar enguany, acompanyaran una nit d'havaneres, un homenatge a les collidores d'oliva, actuacions musicals, tallers, teatre infantil. Tot plegat una oferta global perquè

volem que tothom tengui el seu moment i la seva oferta específica de festa.

Són les darreres festes d'aquesta legislatura, quatre anys marcats malauradament per la pandèmia i totes les seves tristes conseqüències que han condicionat la vida del poble i del govern municipal. Tot i així hem pogut concloure les obres de renovació de canonades del passeig que completa les dues actuacions dutes a terme anteriorment als dos vessants del poble, els carrers de Pare Colom franciscà i Nuno Sanç per una banda i els de Mare de Déu de la Nèu, Mestre Colom i Pare Cerdà per l'altra. Una revisió en profunditat de les infraestructures que tindrà el seu colofó en el projecte que executarem els propers mesos i que afectarà l'altra part del passeig, des de l'església fins a la creu. L'aparcament de la costa de l'Estació ha aportat noves places mentre que la primera fase de can Gual que esperam adjudicar aviat ha de donar sortida a un problema d'anys al nostre poble i contribuir igualment a augmentar el nombre de places d'aparcament. Una altra adjudicació permetrà rehabilitar la casa del pintor Koslowsky i convertir-la en un espai d'oci i cultura al carrer del Sol.

Totes aquestes obres, necessàries per oferir la millor qualitat de vida a la gent de Bunyola s'han pogut fer gràcies a una política econòmica de sanejament de les arques municipals duita a terme aquestes dues legislatures durant les quals hem incidit també en la política de reciclatge fins al punt que ha situat el nostre poble al capdavant dels pobles de Mallorca. Tot i així, el canvi climàtic ens obliga a intensificar encara més una forma de vida que parteixi de l'objectiu de la sostenibilitat. Això va unit a la sensibilitat i la importància de mantenir un poble net, un objectiu responsabilitat de l'ajuntament però que no és possible sense la col·laboració de la ciutadania.

Faig aquest clam perquè sé que la gent de Bunyola és receptiva a aquests missatges. Siguem fidels a la bonhomia que ens ha caracteritzat sempre i aprofitem per celebrar unes bones festes de sant Mateu. Molts d'anys!

Andreu Bujosa Bestard
Batle de Bunyola

#NOSIGUIASE

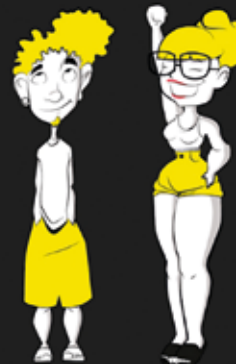
GAUDEIX DE LA FESTA

...AMB
TOLERÀNCIA
I RESPECTE

**Pobles Lliures
d'Agressions
Sexistes**

 Direcció Insular d'Igualtat i Diversitat
Departament de Presidència
Consell de Mallorca

PROGRAMA FESTES SANT MATEU 2022

8 dijous

20h Gimcana nocturna

Organitzat per Quintos 05

📍 Plaça

9 divendres

18h Exposició itinerant:

IV Certament de fotografia 2021. 10 anys Serra de Tramuntana

📍 Parc Es Garrigó

20h Projectió del curtmetratge:

7 agulles per la bombolla

Una producció de Suscultura, amb Rafel Ramis dirigit per Pau Pascual

📍 Teatre

23h Revetlla

Verlaat • Xanguito • Discovers • PD Pollito

📍 Plaça

10 dissabte

13h IV Quintada. Dinar de quintes

Organitzat per Quin Ubiti

Plaça

16h Cantar de Quintes

Horabaixa bunyolí amb música a càrrec de

La canción del verano i PD Miki

Plaça Sant Pere

11 diumenge

10h Redueix-Reutilitza-Repara

(tallers, intercanvi, informació...) Organitza Herbes i paraules

Plaça

FORN

DE SA POSADA

Sa Plaça, 5. Bunyola. Mallorca

971 613626

fornsaposada@gmail.com

10h Cursa de muntanya

Recorregut per Sa Comuna organitzat pel Club esportiu es Pedal

17h Carreres de carretons

Organitzat per Escuderia Bunyola

21:30h Havaneres - Ben Trempats

Plaça

12 dilluns

18h Activitats lúdico-infantils del Consell de Mallorca

Escola

Construcciones Son Nasi 2005, SL

Tel: 971 149 660
construcciones@sonnasi.com
www.construccionessonnasi.com

BONES FESTES

BUNYOLA

13 dimarts

18h Homenatge a les collidores d'oliva

Presentació de Bàrbara Suau

Parlaments de les autoritats

Actuacions de l'**Escola de Ball** i de la **Coral Polifònica**

Plaça

18:45h Inauguració del carrer Collidores d'oliva

Desplaçament de la comitiva des de la plaça al jardinet de la Creu.

Música de **Grallalsac**

Carrer Collidores d'oliva

Jaume Salom: 676 357 345

Toni Mateu: 633 039 955

20h Ballada popular

Escola de ball de Bunyola

Plaça

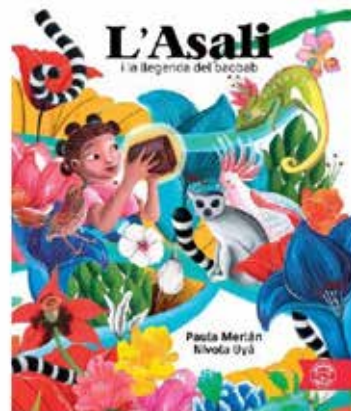

14 dimecres

18h Presentació i taller:

Asali i la llegenda del Baobab. Nívola Uyá

Biblioteca

20h Sorteig de colls de Sa Comuna

Organitzat per l'associació de caçadors

Teatre

20h Mostra de Jazz / Street dance

A càrrec de Mar Verdera Gimnàs Sport Atenas

Plaça

15 dijous

18h Gimcana fotogràfica

Casal de Joves

18h Llançament de caramels

Llançament de caramels amb els gegants, na Bàrbara i en Mateu a càrrec de la colla gegantera amb la participació dels xeremiers Grallalsac.

Plaça

20h Pregó de festes. A càrrec de Grallalsac

Teatre

Central
Restaurante Café

BONES FESTES
DE SANT MATEU!

C. Església, 1
(+34) 971 613 715

Taxi 1

Bunyola

670 49 10 30

taxi1bunyola@hotmail.com

CARLOS MAS SUAU
OLGA GUERRA GARCÍA

16 divendres

20:30h sopar a la fresca

Inscripcions a l'Ajuntament fins dia 14 de setembre a les 14 hores.

L'ajuntament aportarà ensaïmades, herbes i vermut.

Música a càrrec de **Grallalsac**

.....

17 dissabte

17h Concentració de la XVI Correguda amb roba interior

18:30h Pregó i sortida

Cervesa i begudes sense alcohol
amb el nou tassó de Sa Correguda

23:55h Revetlla

Feeling Band • PD Mestre Antoni Garriguel·lo
PD FastoFurioso

📍 Plaça

.....

18 diumenge

10:30h **LIV Homenatge a la vellesa**

Organitza el patronat Local de la Vellesa de Bunyola. Música a càrrec de **Grallalsac**

📍 Església

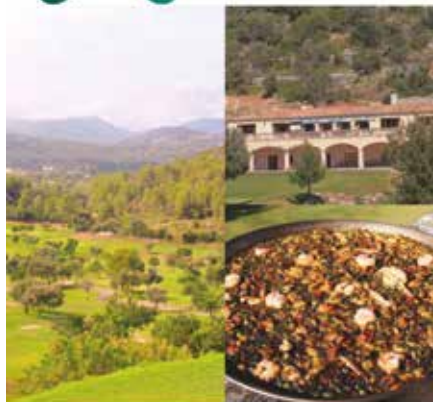
11:30h **Cercavila a càrrec de la**
Banda de música de Bunyola

12h **Concert de la Banda de música de Bunyola**

📍 Plaça

sontermes

"Buenos sabores en plena naturaleza"

RESTAURANTE GOLF SON TERMES

Reservats: +34 971617881
info@sontermes.com

Son Termes

"Nuestra experiencia, garantía de éxito"

FINCA SON TERMES

CELEBRACIÓN DE BODAS Y EVENTOS
+34 971617745 - info@sontermes.com

16h Cursa popular de bicicletes

Organitzat pel Club esportiu es Pedal

📍 Circuit de Ses Tanquetes. Sortida davant del Mercat.

19h Concert Coral Polifònica

📍 Església

20:30h Desbarrats

Teatre de Barra

📍 Teatre

Mare de Déu de les Neus, 12
(+34) 971 61 39 49
www.airclima.es

TERRASSA OBERTA

MOLTS D'ANYS I BONES FESTES!!!

19 dilluns

21h Nit de Trivial

Organitzat per Glòria Brunet i Margalida Sastre

📍 Plaça

.....

20 dimarts

18h Pujada al pi ensabonat

Pi ensabonat per a majors de 18 anys

Els participants assumeixen el risc que aquesta activitat comporta

Música a càrrec de **Grallalsac**

📍 Plaça

.....

22h a 03h Revetlla Sant Mateu

Debaix • Val9 • PD Lor3to

📍 Plaça

.....

'a
s'assessoria
FISCAL I LABORAL

971613623 • Carrer Major, 4

CLUB VOLEI BUNYOLA

BONES FESTES I
MOLT DE VOLEI!

21 dimecres. SANT MATEU

10h Cercavila

Música a càrrec de **Grallalsac**

11h Jocs populars

Organitzat pel Grup d'Esplai Lluna Nova

Plaça

12h Correguda de Joies

Organitzat pel Club d'Esplai Lluna Nova

Costa de Ca Ses Monges

17h Pujada a Es Castellet

Organitzat pel Club esportiu es Pedal

Costa de Ca Ses Monges

18h La Xef Pipa

Espectacle infantil

Plaça

20h Missa solemne de Sant Mateu

Església

22h Mostra de ball

Escola de Ball de Bunyola

Plaça

24h Castellet de focs artificials

22

 dijous

20h Combat de glosses

Teatre

Gabriel Castell Castell
agroJARDINERÍA

☎ 696 307 212

✉ gabrielcastellcastell@gmail.com

**MOLTS D'ANYS
I BONES FESTES!!**

centre de bellesa i benestar

Bones Festes!

971 14 82 20 Carrer Major, 16
www.clarcentredebellesaibenestar.es

Síguenos en:

24 dissabte

LITERANIT

18h Canta'm un conte (0-3 anys)

Inscripció prèvia a la biblioteca

18:30h

Taller de Contacontes amb plastilina (4-12 anys)

Inscripció prèvia a la biblioteca

20:30h Presentació del llibre:

Himnes Òrfics de Pere Suau

Acompanyat al piano per Toni Bujosa

📍 Claustre de l'escola

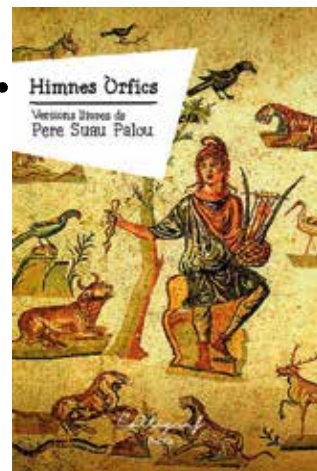

25 diumenge

9h Sortida excursionista

Organitza Grup Excursionista de Bunyola.

Inscripcions a l'Ajuntament

Vols vendre ca teva?

Taxació gratuïta!

Enviem un Peritatge Judicial Immobiliari per fer una valoració de mercat de forma ràpida i gratuïta.

Venda ràpida

Agents comercials amb preparació per vendre ca teva el més aviat possible.

Sessió fotogràfica

Realitzem una sessió de fotos amb un equip especialitzat.

Assessorament

Resolem tots els teus dubtes per gestionar la compravenda de la forma més còmoda i eficient.

Contacta amb nosaltres!

+34 644 76 17 02

info@prialtum.com

www.prialtum.com

Immobilària mallorquina

PREGÓ DE SANT MATEU 2019

Coral Polifónica
de Bunyola

Digníssimes autoritats, bunyolins, amics tots. Bon vespre. Gràcies per acompanyarnos en aquest inici de festes. Gràcies senyor batle i equip de govern per donar-nos l'oportunitat de contar aquí el que han estat i són més de 50 anys de dedicació a la música, de dedicació al poble de Bunyola.

Quan fa uns dos mesos escassos, l'equip de govern es posà en contacte amb nosaltres i ens oferí tenir l'honor d'estar avui vespre amb tots vosaltres i donar el "sus" a les festes del nostre estimat patró Sant Mateu, el nostre

primer pensament anà dirigit cap a una persona. La ferida encara està oberta i el dol és recent.

Ja deveu saber de qui parlam... Efectivament, en Jaume Conti. Carismàtic, emprenedor, constant, amarat de saber fer, amb un amor i un gust esplèndid per la música, culte i també CAPARRUT, perquè no dir-ho. Moltes vegades quan ningú el podia treure del solc, un molt estimat cantaire que molts de vosaltres coneixíeu de ben segur, amb un humor excepcional, li deia: "PER IPSUM, ET CUM IPSO, ET IN IPSO, és a dir, caparrut, caparrut, caparrut" amb aquell llatí que havia après n'Isidre "de ca mestre Isidre" escoltant lletania i cantant gregorià (la veritat és que aquesta expressió llatina no vol dir caparrut, caparrut, caparrut, clar... sinó "per Ell, amb Ell i en Ell", referint-se a Crist. Però n'Isidre era especialista en fer venir bé les expressions llatines en situacions del tot inesperades...).

Bé, tornant on érem i on som. Si avui, ara, som aquí, és gràcies a l'empenta, la dedicació, el bon saber fer i la bonhomia den Jaume.

Però, així com en Jaume sigué el cap visible, el líder en diríem avui, també hi va haver altres persones a qui

devem l'existència de la Coral Polifònica de Bunyola, que ajudaren en Jaume a posar en marxa l'engranatge de la Coral.

Un d'ells va ser Mn. Joan Parets i Serra, per nosaltres, en Parets. Arribat a Bunyola com a vicari l'estiu de l'any 1967, se n'adonà aviat que a Bunyola hi havia tot un moviment jove que feia passes en diferents àmbits, social, musical, artístic, tot coincidint amb el que passava a altres indrets (recordem el que passà a la primavera del 68 i tot el moviment social, cultural i polític d'aquell moment). Un bessó cultural que brostava i ell ajudà a conrear. La Coral Polifònica, el Grup de Teatre, la revista Es Castellet, el Grup Excursionista... A tots ells els va empènyer i en el cas de la Coral fent pinya amb en Jaume Conti.

També va ser molt important en el naixement i consolidació de la Coral, D. Juli Ribelles Brunet que l'any 1966 havia estat nomenat director de la Banda Municipal de Palma i el 1973 es posava al capdavant de l'Orquestra Ciutat de Palma. Un poc més endavant parlarem d'ell.

Idò sí, aquesta història començà fa més de 50 anys.

És vera que antigament i baix les ordres del vicari Mn. Miquel Rosselló "fundo" ja existia un cor, el Cor Parroquial, si bé estava format, exclusivament, per veus masculines. Cantaven qualche peça a veus per Pasqua, a les processons i per Nadal. Quan el vicari "fundo" se'n va anar de Bunyola, es posà al capdavant del Cor Parroquial Antoni Nadal Rosselló, mestre Antoni "pícarola".

Per altra banda hi havia tot un grup de dones, les anomenades "Filles de Maria", que dedicaven els seus cants, única i exclusivament, a Maria en la celebració del mes de maig o mes de Maria. La dona no podia tenir cap paper dins l'església, ni tan sols podien pujar al cor. Recordau que, fins i tot, la sibil·la (que era una

pitonissa i, per tant, dona) era interpretada per un nin i no per una nina.

Va ser baix la direcció del vicari Mn. Miquel Julià Prohens que el Cor Parroquial passà a ser mixt, ajuntant el cor masculí i les veus de les "Filles de Maria". Aquest cor mixt nasqué, amb paraules de Jaume Conti, "mai amb cap aspiració de donar cap concert, sempre com una activitat per passar-ho bé i com una eina per a l'església". Això sí, quan havien de cantar al cor, homes i dones havien d'estar separats, com no!!! homes a una part de l'orgue i dones a l'altra part de l'orgue, cosa que, tal volta per comoditat, s'ha mantengut fins els nostres dies.

D. Miquel Julià fou enviat a un altre destí i el Cor Parroquial tornà quedar baix les mans de mestre Antoni "pícarola". Però arribà un vicari jove, acabat d'ordenar prevere, Mn. Joan Parets, que es topà amb un també jove Jaume Conti. Aviat començaren els canvis.

Animats pel nou vicari i aprofitant els nous aires del Concili Vaticà II, les matines de Nadal de l'any 1967 s'actualitzaren i s'hi introduïren peces de caire popular, amb textos i melodies mallorquines, que tengueren una gran acceptació. "L'Estrella de l'auba" i "Previnguen les castanyetes" foren dues de les peces que hi cantàrem i que encara ara la Coral canta a les matines. La tradició del cant a les matines ha estat i segueix sent una de les fites anuals de la Coral, només truncada i enterbolida durant un breu període per desavinences amb el rector d'aquell moment.

(L'Estrella de l'auba o Aubada. Lletra de Marià Aguiló i música de Miquel Tortell, amb versió coral a 5 veus de Joan Maria Thomàs.)

I després de Nadal vengué Pasqua. Les celebracions litúrgiques de Setmana Santa i Pasqua conservaven les formes més tradicionals amb les tradicionals peces gregorianes, i les grans obres de la polifonia sacra hi eren absents. Des de Bunyola s'envejava Felanitx per la qualitat literària del Pregó de Pasqua i també Pollença que, a més de comptar amb Pregó, també l'editava. Fou Joan Parets qui proposà a Domingo Mateu Conti la idea de suggerir a Jaume Conti que el Cor preparàs un concert sacre de Setmana Santa, precedit per la lectura distingida i adient del corresponent pregó i, a més, li demanà de ser el primer pregoner. En Domingo acceptà l'encàrrec i així el 31 de març de 1968 començà un altre puntal en la història de la Coral. S'inicia la tradició del concert de Pasqua i la lectura del Pregó. Al llarg d'aquests més de 50 anys no hem faltat a la cita de Pasqua. Any rere any, hem oferit el tradicional concert sacre que en 34 ocasions ha anat precedit pel Pregó. Hem tengut l'honor de comptar amb la col·laboració de bunyolins i bunyolines il·lustres i de personalitats destacades de la cultura mallorquina. Des de l'inici i altra volta moguts per l'interès de Joan Parets, els pregons s'editen en paper i s'obsequien als assistents a l'acte.

Tornant a l'any 1968, aquest any es rebé l'encàrrec del P. Antoni Martorell T.O.R de preparar la interpretació de la missa "Pau als homes", que estrenàrem el 27 d'octubre de 1968 i que passejàrem durant els anys 1969 i 1970 arreu de la geografia mallorquina.

Al mateix temps que es produïen aquests canvis i que el marc d'actuació del Cor s'engrandia, entrà en joc un músic valencià amb qui es creà un estret vincle que durà molts d'anys, D. Juli Ribelles Brunet. D. Juli havia aterrat a les nostres terres l'any 1966, com hem dit abans, en ser nomenat director de la Banda de Músi-

ca Municipal de Palma. El Cor Parroquial col·laborava amb l'Orfeó Municipal de Palma, dirigit per Felipe Moreno, i alhora l'Orfeó amb la Banda. Són els primers contactes del Cor Parroquial amb Don Juli Ribelles i comença així una estreta col·laboració entre el cor i la Banda Municipal de Palma, primer, i l'Orquestra Ciutat de Palma, després.

El grup es proposà fer concerts fora de Bunyola i D. Juli Ribelles engrescà en Jaume Conti i en Joan Parets en una empresa que marcà una fita importantíssima pel Cor Parroquial. Els proposà participar en un concurs de corals a Sagunt, el "Certamen de masses corals de Sagunt", rondava l'any 1969. Això eren paraules majors!!!!.

Doncs bé, la fita estava marcada i posaren fil a l'agulla. D. Juli es cuidà de dur les partitures i començaren els assajos de la difícil peça obligada del certamen "Triste estaba el Rey David".

En aquell moment, dos esculls es presentaven. Un, el nom. En Parets i en Jaume li donaren voltes, ambdós trobaven que no es podien presentar a un concurs o certamen nacional amb el nom de Cor Parroquial. I després de pensar i de pensar, sorgí la idea d'anomenar-se **Coral Polifònica de Bunyola**. Aquí nasqué l'actual Coral Polifònica com la coneixem avui i... prometia. Cal dir en aquest moment que el canvi de nom no suposà cap ruptura amb la tasca que havien duit a terme fins aleshores dins l'església. Al llarg d'aquests més de 50 anys la Coral hi ha seguit lligada, posant música a misses solemnes, Pasqua, el Corpus, la Mare de Déu de la Neu, Sant Mateu, Nadal, i servint a tots el bunyolins en el darrer adéu.

El segon escull era l'econòmic. Pensau i imagineu-vos el que era Bunyola en aquells moments. Un petit poble de muntanya d'uns 2.700 habitants, dins una Espanya de dictadura, amb moltes mancances i pocs luxes, per no dir cap. El turisme no havia arribat al nostre

poble i sortir de l'illa era un privilegi reservat a molts pocs. Com ho faríem per fer front a les despeses del viatge??? havíem de pagar el passatge cap a la península i l'estada a Sagunt i, malgrat l'organització aportava uns doblers en funció del quilometratge, haver de travessar la mar era molt costós. Com ho férem?? ... Idò fent "vidriola"!!!! o "gidriola", com deim a Bunyola. S'organitzaren perquè a cada assaig setmanal cada cantaire aportàs 15 pessetes (9 cèntims d'euro!!!), que ara segur que ens pareixen ridículs, però que situats als finals dels 60 eren molts doblers i suposava un gran esforç per les famílies.

L'experiència i el resultat foren extraordinaris!!! De 16 agrupacions corals que hi participaven, la Coral obtingué el segon premi, en paraules del jurat "per l'impacte que produeix l'afinació i l'expressivitat d'un cor tan jove". És molt significativa la crònica que en va fer d'aquella sortida en Nicolau Colom, membre de la Coral aleshores, i que ell titulà "El rey David i la Coral de Bunyola"

Nota humorística de 13 de setembre de 1969.

*"Així resava el text de la cançó:
Triste estaba el Rey David
triste y con gran pasión
cuando le llegaron nuevas
de la muerte de Absalón
Ay, ay, ay, ay..."*

Jesus meu, quina tabarra mos donà el mestre Rodrigo amb aquesta peça obligada! Quina culpa en teníem noltros? Si n'Absalón va morir el que cabia fer era enterrar-lo, fer-hi funeral de primera i...dedellà! Però no; resultava que a més de trist estava "con gran pasión" i, clar, ventatges pen Rodrigo qui, per fer-ho més llastimós, venga ficar-hi bemolls i sostinguts i a cada dos per tres canvi de to i de compàs i, per acabar-ho de comprendre,

com a remat, quatre gemecs, ai, ai, ai, ai com si grinyolàs un ca atupat i, a més, amb dissonància. Qui ho havia vist mai! De cap manera ens ho havia de fer pagar a noltros!

Amb aquests ingredients, que cabia esperar d'un coro que la fama més popular que tenia era la d'emparar molt de vent? Un desastre! Quina panxada! Sort que teníem bo amb el metge i l'apotecari! A la fi, després de moltes peripècies que no es poden contar, ho digerírem i a Sagunt ens anàrem. I va passar el següent: Sabeu que n'hi havia de corals que tiraven pestes contra en Rodrigo. Tanta sort, vàrem dir, que no som noltros tots sols! Fins i tot a aquelles corals carregades d'història, disciplinades, plenes de gent madura -amb calbs inclosos-, estendards estibats de penjarois, unes indumentàries impecables -les senyores duïen xarpa (per por d'un refredament)-, les carpetes -al manco una per cap- acabades d'estrenar i uns directors de cine, vestits de frac amb ribets lluents...en fi...allò feia goig!

Pobrets de nosaltres! De "tot allò", no dúiem res; no és que ens ho haguéssim deixat, no! És que...no en teníem!. Vos imaginau l'aparició nostra en escena? Un floc de patulea

amb vestimenta improvisada, una carpeta per cada dos o tres i un director vestit de dril?

Idò pel que va succeir, als del jurat no els va impressionar massa el contrast entre la indumentària i a l'hora d'estrènyer, de la puntuació, va resultar que no ens va fer falta cap mascota ni el frac del director. El final, ja el sabem tots: el Rei David, el mestre Rodrigo i el director amb "traje de dril" ens feren triomfar amb el Segon Premi"

Seguiren els concerts aquí i allà, col·laborant amb entitats religioses i culturals. Concerts per l'Obra Cultural Balear, amb la que hem compartit sempre l'ideal de defensa de la llengua, concert sacre a la Seu, que es tractava d'un compromís de molta responsabilitat, i dos assajos per setmana per preparar la propera fita, el Certamen Nacional de Polifonia a Sagunt. Ens havia quedat la boca ben dolça amb el segon premi i teníem ganes de seguir tastant la dolçor del triomf. El 18 de juliol de 1970, el Tribunal qualificador d'aquest certamen ens concedí el primer premi, que elevà el nivell de qualitat i el prestigi de la Coral. En aquella ocasió ens felicitaren el Sr. Joaquín Rodrigo, que donava nom al certamen, i la Sra. M^a. Teresa Oller, autora de la peça obligada, "Veus del blau i del grisenc", les auto-

ritats, les altres corals participants, el públic... Bunyola vivia un moment de glòria!!!

Ens agradaria, ara, tornar fer un alt en el camí i delectar-vos amb un fragment d'aquesta preciosa peça.

(Veus del blau i del grisenc. Cançoneta del Montgó.
Música de Mª Teresa Oller i lletra de Maria Ibars.)

A partir d'aquí es multipliquen les actuacions de la Coral arreu de Mallorca, festes populars, celebracions solemnes, centres culturals, homenatges, l'Obra Cultural Balear, institucions docents, etc., etc., etc... El nivell de qualitat és immillorable i el grau de satisfacció personal, envejable. Seguim amb l'estret vincle que s'ha creat amb la Banda Municipal de Música de Palma i estrenam a l'Auditori l'"Himne a la Ciutat de Mallorca", de Juli Ribelles amb lletra de Guillem Colom, juntament amb la Capella de Manacor i Teleclub de Sineu.

Nous reptes s'ens plantegen. L'òpera "Aida" i l'opereta "El barón gitano" a l'Auditori, el "Glòria" de Vivaldi i el "Requiem" de Fauré a la Seu, sempre dins un marc d'una quarantena de concerts anuals.

La Coral com podeu contemplar a les fotografies era molt nombrosa i constitueix una gran família. La feina dels assajos i els concerts es compagina amb viatges, excursions i trobades, i es crea un ambient amistós i agradable.

Viatjam a Torrevieja, Alacant, a Barcelona i Lleida, a Menorca, a Tarragona, sempre aprofitant per donar a conèixer la nostra cultura i el nostre poble allà on anam, fent el que millor sabem fer, cantar.

I arriba una altra fita important en la nostra història. El 26 de novembre de 1977 la Coral Polifònica de Bunyola, en representació de les Illes Balears, participa en un dels actes de cloenda del Congrés de Cultura

Catalana al Palau de la Música de Barcelona. Un lloc emblemàtic, amb una arquitectura meravellosa i una acústica excel·lent que ens deixa corpesos enmig de l'escenari. Les cròniques parlen d'un èxit "inenarrable", sobretot en la interpretació del cant de la Sibíl·la, cantada per na Magdalena Mateu Conti, i de l'himne La balanguera.

Catalunya, amb una tradició coral molt arrelada, és un reclam per nosaltres i aprofitam la saviesa i els grans coneixements d'aquesta terra del nostre director per aprofundir un any rere l'altre en la ruta del romànic, la ruta del cister i el meravellós, majestuós i impressionant Pirineu. Recorrem incansables tots el racons d'aquest paratge natural.

I parlant del Pirineu, escoltem ara una peça molt estimada per nosaltres.

(Sardana Als peus del Pirineu, música Monserrat Rocafort i Pons i lletra Assumpció Rocafort i Pons.)

Al llarg dels anys també hem creuat la frontera i hem visitat Anglaterra, França, Portugal, Alemanya, Itàlia, l'antiga Iugoslàvia, Turquia... i per tot on hem passat hem alçat les nostres veus, deixant petjada musical. El Mosteiro dos Jerónimos de Lisboa i l'església de Sant Antoni de Pàdua a Istanbul, on hi férem concerts, en són una mostra. Però el que tots guardam a la memòria és la piazza de San Marco de Venècia, any 2010, on, juntament amb l'orquestra del Cafè Quadri (d'allà, de la plaça) i enmig d'un profund silenci, després d'uns crits de Verdi, gaudírem, com mai havíem fet, de cantar el Cor d'esclaus de Nabucco. Emoció indescriptible!! En finalitzar la peça, tant els turistes que en aquell moment foren públic espontani, com els músics i cantaires ens fonguérem en una emotiva abraçada. La música arriba al cor...

I aquesta música que ens uneix també dóna peu a fer activitats paral·leles. Les excursions i els dinars i sopars de germanor han enfortit els lligams que ens uneixen. El 1975 feim la primera excursió a Lluc i al Teix i les cases del Rei Sanxo, que ben aviat es converteix, aquesta darrera, en un clàssic. L'excursió al Teix ha estat una de les activitats i dels llocs on hem pogut gaudir de l'amistat i la cohesió del grup. La caminada fins a les cases del Rei Sanxo, en companyia de Rafael Clar de "can fil", tenia com a premi un bon plat de sopes escaldades de verdures i bolets... exquisides!!! o un bon plat d'arròs brut, boníssim!!! i com no, una bona cantada panxa plena.

I que dir-vos dels dinars i sopars de germanor, durant bastants anys fets a Sa Torre, on la cirereta la posava n'Isidre "de ca mestre Isidre" quan tots a l'uníson li demanàvem "es sermó". Precedit pel cant "Per vostra passió sagrada" començava la retòrica més "disbaratada" que hagueu sentit mai... Tant li era parlar de història sagrada o explicar, a la seva manera, expressions llatines, com parlar de matemàtiques i del perquè del nombre pi, o de gramàtica i de les diferències entre les paraules esdrúixoles, planes o agudes, tot alhora i mesclat, però ben lligat.... I que rèiem!! Quin personatge!!!!

Tot plegat ha fet que la Coral hagi estat punt de trobada de molts de bunyolins i no bunyolins. Amb la música per bandera i Bunyola en el cor, sempre hi ha

estat ben rebut qui amb nosaltres ha volgut gaudir del plaer de cantar. L'any 2007, any de commemoració dels 40 anys, la revista Es Castellet publicà un ampli reportatge sobre la Coral i un llistat bastant exhaustiu de les persones que, en algun moment i fins aleshores, havien format part de la Coral. Nosaltres l'hem actualitzat a dia d'avui i a totes aquestes persones els hem d'agrair haver posat el seu granet de sorra, perquè és mèrit de tots haver anat fent història i arribar fins aquí.

Ara bé, i havent parlat a l'inici d'aquest acte de tres pilars de la Coral, en Jaume Conti, en Joan Parets i D. Julio Ribelles, ens agradaria també posar l'accent en un grup de persones, tots ells cantaires fundadors de la Coral.

Tenim molt presents els cantaires que ja no són amb nosaltres, però, sobretot, aquells pels qui la Coral es convertí en centre de la seva vida i a la que hi dedicaren fins l'últim del seu alè. Estam parlant den Pere Joan Alomar "Peret", arxiver incansable (encara que a vegades trobar una partitura es convertia en una tasca titànica!) , den Miquel Cabot "morei", baix excel·lent i amant de la música de Bach, de n'Isidre Mateu "de ca mestre Isidre", ànima i animador de la Coral, de na Margalida Mateu "de ca mestre Isidre", sa tieta pels més joves i puntal dins la corda de contralts, i den Miquel Palou "carter", músic polifacètic i a qui molts de bunyolins deuen la seva afició a la música. Ells moriren quasi bé amb les botes posades, donant-ho tot per la Coral.

També volem tenir un sentit record pel nostre artesà, Guillem Bujosa Rosselló, gran amant de la Coral, que ens obsequià amb l'estendard que sempre presideix les nostres actuacions.

I tenim el privilegi de poder gaudir encara del mestratge d'alguns cantaires fundadors de la Coral. Són l'essència de la Coral, d'ells hem après que amb constància, compromís i tenacitat es pot assolir qualsevol fita.

Han estat molts, molts els concerts, molts els homenatges, aniversaris i commemoracions, moltes alegries a noces i batejos, tristors als funerals per acomiadar els nostres amics i veïns de Bunyola o coneguts d'altres llocs...moltes les hores compartides, moltes les anècdotes, moltíssimes les rialles, molts de moments viscuts amb i per la música, i tot això ho hem pogut dur a terme gràcies a l'amistat que ens ha unit durant tots aquests anys i gràcies a les ganes que tenim de seguir endavant, de seguir fent música.

I que seria de nosaltres si no tenguéssim qui ens escoltàs?? De ben segur la feina que feim la feim per satisfacció personal, perquè la nostra passió és la música, però...i que ho és de càlid l'embolcall del públic, el seu aplaudiment ens arrabassa un somriure plaent.

I som de nou al tret de sortida. Les festes de Sant Mateu. Arriba Sant Mateu, dies de joia i festa, i nosaltres, com cada any, ens hi afegirem perquè els bunyolins puguin gaudir de la nostra música, agraint-los el suport que ens han donat sempre. Ens agrada per aquestes dates posar-nos de gala i treure el millor de nosaltres per regalar-ho al nostre públic bunyolí i per honrar el nostre patró.

Com la balanguera que fila i fila, nosaltres anam teixint, nota rere nota, una melodia amb clau bunyolina que Déu i el nostre patró Sant Mateu facin que pugui durar molts, molts d'anys més i que vosaltres la pogueu gaudir.

Visca Sant Mateu!!!

Visca Bunyola!!!

Visca la Coral Polifònica de Bunyola!!!

Cantem tots junts i per acabar la cançó que ens representa com a membres d'una col·lectivitat, com a ciutadans de Mallorca.

(La Balanguera.

Música d'Amadeu Vives i lletra de Joan Alcover.)

PREGÓ DE SANT MATEU 2021

Miquel Brunet
Estarelles

Bon vespre a tothom. Moltes gràcies a l'Ajuntament per honorar-me amb aquest pregó i a vosaltres per venir. Un pregó de festes demana començar amb xeremies i campanes. Estau de sort, perquè tenc unes xeremies noves fa poc temps i, però no les he duites. Però provaré de repicar campanes des del piano.

(Interpreta al piano EL POBLE, un dels moviments de la banda sonora de "L'homme de Baléars")

He volgut començar aquest pregó amb un tribut a les campanes del campanar de Bunyola. És un fragment de la banda sonora de la pel·lícula "El jefe político" que vaig compondre enguany i es va estrenar aquest passat 1 d'agost. Una pel·lícula filmada baix el campanar de Bunyola el dia de Sant Mateu de l'any 1924, amb imatges d'un somrient Jaume Llarg fa cent anys, el meu padrí quan en tenia 28 i, segurament, amb imatges de molts de padrins i padrines dels qui avui sou aquí.

Abans d'endinsar-me en allò que ens reuneix avui aquí, el Pregó de Sant Mateu d'enguany, deixau-me dir dues paraules. Quan el pianista Carles Santos va conèixer a Joan Brossa, aquest li va dir: "Toques molt bé el piano, però i ara què?" Aquest demolidor "I ara què?", ha estat sempre la meua manera de créixer. I ara què?? Per això aquí a Bunyola el 2014, 17 persones vàrem cremar les partitures per crear "FERMENTS, El mapa sensitiv d'una Illa", amb la finalitat d'expressar musicalment, únicament amb els sentits com a guió,

quina era la identitat musical de Mallorca. Com a pregoner de Sant Mateu d'enguany, em volia fer la mateixa pregunta: I la meva Bunyola? Com l'explic al món musicalment? Avui, amb la mateixa filosofia d'aquells "Ferments" primigenis, les persones que m'acompanyen a l'escenari, m'ajudaran amb el seu talent i la seva mirada a dibuixar la fesomia musical del nostre poble estimat. Gràcies Biel Majoral, Sofia, Alexandra, Josep, Juan Antonio i Pep Lluís per la vostra generositat creativa en aquesta tasca.

LES ARRELS. L'atzar ha fet que l'oferiment de l'Ajuntament per a fer aquest pregó coincideixi amb dues efemèrides significatives per a mi: els meus seixanta anys de bunyolí en exercici i el 30é aniversari de la creació d'ONA Edicions Musicals, un projecte bunyolí al qual he dedicat mitja vida. Que ningú interpreti això com una falca publicitària. És una mostra d'agraïment al poble que m'ha donat la vida, fa tants anys que m'hi deixa fer la vida i em permet guanyar-m'hi la vida professionalment.

El caràcter mallorquí té tendència a pensar que si parlim a fora de Mallorca, serem més importants. Molts ho han fet i ho fan. "És fàcil sucumbir a les pompes i vanitats del món" diu Joan Fuster. Però la pandèmia també ens ha donat lliçons, i una d'elles és que viure i treballar a Bunyola, és un luxe de dimensions globals, o almenys ho és per a mi. Ho és tant, que ara tothom hi vol venir, mentre els qui hi tenim arrels, no ho valorem prou. El teu poble, i no parl només d'urbanisme sinó de persones, són les teves arrels. No veig millor manera d'imprimir les teves arrels en la teva feina que fer feina al teu poble i des del teu poble. Les arrels no són concepte antic ni del passat. Les arrels creixen amb els anys, i com més creixen, més fulles verdes surten. Bunyola ha estat i és per a mi aquesta mixtura d'arrels i fulles verdes.

(Sofia Doménech interpreta: Arrelar)

ANTECEDENTS FAMILIARS. Sovint em demanen pels meus antecedents familiars en això de la música. I a mi m'agrada parafrasejar a un músic uruguaià, al qual admir, quan diu "Yo procedo de una familia extremadamente humilde. Pero tenían discos". La meva família, també era humil, però el meu pare, tenia discs. I el dia d'avui els discs continuen essent el nucli concèntric de la meva existència. Tant, que són el meu pa de cada dia. Quan fa trenta anys vaig explicar que volia gravar i publicar discs a Bunyola, semblava una entelèquia. Sense internet per trobar informació, ni doblers per arrancar, no s'albirava gens senzill. Però tossudament vaig voler insistir. A més, la legislació vigent m'expulsava del meu poble enviant-me a un polígon en considerar que el que jo volia fer era una activitat industrial. Però jo caparrut, vaig insistir-hi més. Per sort, Bunyola no tenia polígon industrial, i, gràcies a bunyolins i bunyolines que varen entendre l'interès social del meu projecte, el dia d'avui centenars d'edicions discogràfiques disseminades pel món duen el nom de Bunyola imprès. I molts artistes forans duen Bunyola gravat al cor i volen tornar. I quan tornen, ja no he de respondre la insidiosa pregunta de "Però tu no ets d'aquí, eh?" a la qual jo sempre responc: " Aquí vaig néixer, i d'aquí no m'he mogut". Com si els mallorquins no poguéssim liderar centres de tecnologia avançada. La Cultura és l'art d'insistir per avançar, perquè sempre hi ha grans forces que empenyen en el sentit contrari per neutralitzar-te.

Vaig néixer a Bunyola i vaig créixer en un paratge bunyolí idíl·lic i exuberant: Alfàbia, on mon pare hi va treballar tota la seva vida, juntament amb ma mare. La frondositat, opulència i elegància dels jardins i cases dels senyors, contrastaven amb l'austeritat i duresa de la vida del camp on els amos l'oncle Joan i sa tia Bàrbara, se'n duïen la pitjor part. Jo, de nin sempre sospirava estar a casa dels amos per anar a l'hort amb l'oncle. Entre solcs de camps llaurats i canastres de pomes i taronges, damunt el remolc d'un tractor Pas-

quali en Joan cosí m'ensenyà a obtenir d'una petita harmònica una melodia molt senzilla però gens i no-cent. Els anys seixanta eren anys de grans convulsions socials a tot el món. Aquella melodia tenia una gran càrrega de sentit de revolta i sonada amb una harmònica i a terres de senyors ja sonava reivindicativa. Els segadors i llauradors cantaven per animar-se. El meu cosí i servidor practicàvem la nostra particular profanació invasora d'aquell ritual de pagesia.

Per un jovenel·lo, els jardins d'Alfàbia eren com un gran plató cinematogràfic que contrastava amb la censura tapada del franquisme del moment. Per allà desfilaven autocars plens de "madames" amb minifalda, "madames" esveltes i maques com les de la cançó de Lluís Llach. També "monsieurs", però a mi no em cridaven tant l'atenció. Aquell món polièdric, estranger, contracultural i d'un cert glamour, era enmig de la genuïtat de la Bunyola dels seixanta, una pel·lícula en colors (ara li diuen al·lucinar) on un infant aprenia del seu pare les primeres nocions de francès. Alfàbia, era una mescla de tradició, d'innovació, de fantasia, de camps sembrats, de llegendes àrabs i rondalles fascinants, d'autobusos turístics amb olor de bronzejador i carn humana. I sobretot de diversitat lingüística i cultural.

Jo, com molts altres, vaig començar a fer música més seriosament tocant misses. Qui ho havia de dir? Justament jo, que com en Luis Buñuel, "som ateu gràcies a Déu". Amb els anys la reformulació d'aquelles misses bunyolines i del Col·legi La Porciúncula m'han inspirat per compondre la "Missa del descreure", que no qüestiona en absolut la fe religiosa, sinó la presumpta bondat "per se" de la humanitat. No us negaré que en aquests moments visc l'escepticisme vital més gran de la meua vida envers el gènere humà. No puc acceptar que els humans destrueixin el seu propi habitat. No puc entendre l'espècie que ha inventat la llum elèctrica, al mateix temps practiqui la tortura i l'espoli

de conciutadans amb la factura de l'electricitat i que ho faci amb suport polític del govern de torn, el qual hauria d'estar del costat dels torturats i espoliats. Però malgrat que faci Misses del descreure, jo no he deixat mai de tenir fe en les persones. Especialment en aquelles persones que conformen allò que a mi m'agrada tant anomenar "es redol". El redol amb qui Sí que tenc fe i confii, sou vosaltres avui presents i alguns que no hi han pogut ser. El redol són aquests talentosos amics liderats per aquest Majoral immens, Mestre de mestres que fent música, fan humanisme. "El redol" són les persones que es deixen la pell per millorar aquesta societat oprimida abduïda pel consum sense control. El meu redol, NO seran mai aquells consells de direcció i institucions que ens tracten com números, que ens estan reduint a simples codis QR, que deshumanitzen la societat expulsant del sistema a la gent gran que no usa telèfons intel·ligents. Falta molt, perquè a Bunyola enviïn als nostres majors a medicar-se o a confessar-se als caixers automàtics? D'això va la meua "Missa del descreure". D'aquelles misses de La Porciúncula, el "Hit Parade", la més sonada, la més esperada, la que més dedicació ens demanava era la de les matines de Nadal.

La Sibil·la és un text esfereïdor que parla d'apocalipsi i destrucció. Gran part de Mallorca pateix destrucció per la construcció, i Bunyola no és una excepció. Tenim un paratge natural preciós. No ens hauríem de sentir en l'obligació de preservar-lo, i d'integrar-nos en ell, de la manera més natural i estètica possible? I mira que Sant Mateu que ens vigila ja ens ho va advertir: "Per les seves obres els coneixereu". I seria desitjable que Bunyola no fos recordada pel "totxo" i el "portland". Les obres haurien de compartir les premisses del respecte i el bon gust, dos béns escassos malauradament. Però "obras son amores" i a Bunyola també s'han fet bones obres. Existeix un grup de gent, que a més d'excel·lents i creatius intèrprets han estat i són per a mi un grup d'amics i amigues excepcionals: El Teatre de Bunyola.

La primera col·laboració que vaig fer amb el Teatre de Bunyola va ser l'obra "Els reis". Vull aclarir que parlem dels Reis Melcion, Gaspar i Baltasar. D'altres reis i reines, prínceps i princeses ja sabeu que "jo no soc d'eixe món. "En Joan Petit", "La princesa embriuada". "Tot Déu al Cèl", "Poca por", "El retaule del Flautista", "Faula", són obres que també han construït una Bunyola millor. El Teatre ens ajuda a evadir-nos, ens fa viure ficcions emocionants, vergonyes amagades, erotisme, passió... Però també ens fa reviure passats que convé no oblidar. El nostre poble ens ha fet viure grans moments de felicitat. No obstant això, també ha patit en algun moment de la seva història la repressió brutal de gent, represaliada simplement per manifestar les seves idees. Tant per gaudir com per no oblidar: que no falti mai el Teatre a Bunyola.

Al teu poble, quan més l'estimes, és quan et veus obligat a abandonar-lo. Jo, afortunat com som, he prac-

ticat molt això de "tornar a Bunyola". Als disset anys, teníem un petit grup coral que es deia "Es Castellet". Un vespre assajàvem a l'Església i la meua germana Bàrbara tota nerviosa em vingué a cercar dient que a ca nostra hi havia en Rafel, un membre d'Els Valldemossa que em volia contractar. Me la vaig mirar amb incredulitat fraternal. Però el cert és que al cap de poques setmanes em vaig trobar tocant a Hèlsinki. Poc després per tot Europa, i als Estats Units, navegant pel Pacífic Sud, de Panamà fins a Austràlia. Els Valldemossa han estat família, escola i meravellosa agència de viatges, tot alhora. La gratitud que els tinc no la sé expressar en paraules. He après molt amb ells. He après que quan has de viatjar per feina, altrament dit emigrar, convé que deixis l'ego a casa teua. Record que quan anàvem a actuar a Alemanya passàvem d'artistes a "gastarbeiders" (hostes treballadors) Quan baixàvem l'escala de l'avió, en el moment de posar el peu a terra, en Bernat m'agafava per un braç i em

deia: “Miquel, ara aquí ja no som ningú”. Hi he pensat molt. En una ocasió, quan encara arrossegàvem l’estigma del nom primigeni i castellà “Los” Valldemos-sa anàrem a tocar a Holanda. Ja sabeu que el sufix Van és molt popular entre els noms holandesos: Van Gogh, Van Rosmalen, Van Gaal..., Doncs a l’aeroport d’Amsterdam ens vingueren a recollir amb un cartell que en comptes de “Los Valldemossa” deia “Los Van de mozas”. Ja veis que per molt que t’inflis pensant tenir un nom artístic a ca teva, quan mudes de país, ets un “perdut”. “Gloria transit mundi”, que diria aquell. Va ser en Rafel el germà gran qui m’ensenyà a estimar el meu País i la meua llengua. A en Rafel quan algú el volia ofendre li etzibava que ell era molt nacionalista, del PSM, de l’Obra Cultural Balear, però que ho havia infringit cantat en castellà “Vivo cantando, Hey!” al Festival d’Eurovisión. No obstant això ell, hàbilment, es defensava dient que només obria la boca per dir “Hei”!, i ho cantava en català. El compromís, sempre i a qualsevol lloc.

Però el millor de tots els viatges que he fet, sempre ha estat el de retorn a Bunyola. El retorn a les olors i els sabors. Ca na Fiola, en Tiba al mercat, sa Granja, Na Coloma Vaivola al mercat, i evidentment, la cuina de mumare. Quan el 2014 crearem FERMENTS a l’estudi, un dels processos va consistir a definir musicalment la nostra identitat gastronòmica a través de les sopes. Avui, ens agradaria dibuixar els sabors de la nostra identitat bunyolina. Per això na Magdalena i jo hem elaborat un plat amb cinc bunyols, l’escut de Bunyola, amb els sabors de la meua infància i adolescència. No els puc dir ara, perquè l’objectiu és que cada un dels músics de l’escenari els interpreti en tastar-los.

(Els intèrpets es tapen els ulls, per tastar i beure i musicar-ho improvisadament.)

Ara que hem begut un poc, deixarem que la llengua s’alliberi. Unes festes de Sant Mateu de fa quaran-

ta-dos anys, enmig de la plaça, em vaig enamorar d’una jovebena bellíssima. I encara dura: la seva be- llesa i l’enamorament. He estat molt afortunat amb les dones a la meua vida (pausa) Amb les dues dones de la meua vida. Bé amb les tres dones de la meua vida. Els que varen conèixer el meu pare, em diuen que m’hi assembl. Però més enllà de pareguts físics, en una cosa si m’assembl a mon pare: tots dos ens comprometérem amb una dona excepcional. Ell amb mumare i jo amb na Magdalena. Són d’aquelles dones que il·luminen per on passen, sense ser-ne conscients ni pretendre-ho. I el mateix dic de na Rosa, que ja no sé si és filla o fillola. Són dones que han patit clatella- des fortes a la vida, però això no els ha fet perdre ni un gram de la seva tenacitat i bellesa, exterior i interior. Jo tenc molta fe en les dones. És més, crec que el món funciona gràcies a les dones i al seu tarannà catalitza- dor de voluntats, lluites i a la seva capacitat de sobre- posar-se a les dificultats. Què seria de Bunyola sense les madones?

(Biel Majoral interpreta “Sa madona”)

Gràcies, Majoral, gràcies, madones bunyolines. Als bu- nyolins ens agrada flagel·lar-nos dient que a Bunyola, res no funciona, que no hem sabut desenvolupar el poble econòmicament,... I jo dic: tanta sort que Bunyo- la no s’ha deixat dur per la confusió entre el progrés i el fals mite de la prosperitat. Supòs que ningú desit- ja que l’hooliganisme d’una zona pròspera com Ma- galluf, es traslladi al fora vila del nostre poble, que ja ho està intentant. Posant l’accent en les persones, en comptes del creixement econòmic incontrolat, Bunyo- la ha progressat. I molt. La Coral, Cordes i pues, l’Es- cola de Ball, l’Escola de Música de Bunyola, la Coral Minuet, la Banda de Música, l’Associació Kowlowsky i el Festival de Música de Bunyola. Són una mostra més de la voluntat socialitzadora i de desenvolupament del capital més important que tenim: el capital humà, la gent, el poble en definitiva.

En l'actual marc econòmic, la prosperitat només és negoci i lucre per uns quants, i cada vegada per a menys persones. Convencem-nos d'una vegada que la cultura és un benefici per a la col·lectivitat. Que no és únicament un bé ornamental. La cultura alimenta i és riquesa compartida. Tota comunitat humana i cultural comença per la llengua pròpia. Cada vegada és més difícil viure en la nostra llengua a Mallorca. A Bunyola encara podem anar al metge, a la botiga, a Correus, al súper i al bar amb la llengua pròpia. A la benzínera és més difícil, però almenys ens entenen. Ningú ens ha de fer girar la nostra llengua perquè parlar-la és un dret que tenim. Girar a una altra llengua és la primera passa d'un poble per a convertir-se en colònia. I un colonitzador sap que per apropiat-se dels tresors d'un poble, el primer que ha de robar, és la llengua. La història n'és plena d'exemples. Si no hi ha llengua i cultura pròpia, no hi ha poble. No hi ha Bunyola.

He començat l'acte d'avui amb el tema titulat "El Poble" d'aquella pel·lícula filmada el dia de Sant Mateu de 1924. I si em disculpau la vanitat, i vegeu que no tot són flors i violes en la professió del músic, m'agradaria llegir un fragment de les crítiques que dispensaren a la meua música alguns mitjans. Obr cometes: "... El director del Atlántida Film Festival reivindicó que éste es un festival de riesgo, de gente singular, de la ocurrencia, y no del cinismo". Tanto riesgo, pensaron algunos que el pianista Miquel Brunet encargado de interpretar en directo la banda sonora de la película "El jefe político" ha mostrado en más de una ocasión su simpatía con el movimiento republicano e independentista" Tanc les cometes.

Com veis l'exercici de l'ofici cultural no està exempt de fils de pues. Ser compositor i voler escollir el teu cap d'estat és un esport de risc, a determinats estats. Jo desig una Bunyola lliure, esperançada, que pugui expressar-se lliurement amb la llengua pròpia i sense submissions servils a imposicions dinàstiques seculars.

Una Bunyola amb música, pintura, teatre i literatura, serà un poble més feliç i serà un poble més humà. Que el progrés i la prosperitat del nostre poble es mesuri en nombre de poetesses, escriptors, pintors, músics, actrius i escultors que puguin viure dignament de la seva feina i amb la seva llengua.

Visquem i estimem Bunyola amb tots i cada un dels sentits!

Visca Bunyola!!!! Visca Sant Mateu!!!!

Miquel Brunet Estarellas.

Festes de Sant Mateu, setembre de 2021

PD: El Pregó de Festes de Bunyola 2021 que acabau de llegir, fou acompanyat de l'espectacle FERMENTS "El mapa sensitiv d'una Illa". Si us interessa, podeu visualitzar el concert escanejant el codi QR adjunt

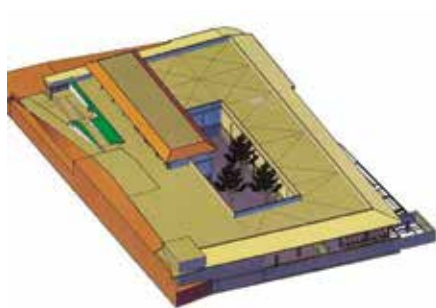
BUNYOLA T'ESTIM!

Ajuntament de Bunyola

Illes Balears

Muntaner®

Antigua Fórmula
PREMIUM MALLORCA

VERMUT

Cuando Muntaner marca la hora.

EL APERITIVO ELEGANTE
ELABORADO EN MALLORCA

VODKA

AGED
RUM

GIN

KM.1

RECALCULA TU RUTA

· DESTILADOS PREMIUM DE MALLORCA ·

www.destiladoskm1.com

1912

**FERROCARRIL
DE SÓLLER**

Carretera Sineu, 10 - Lloret de Vistalegre
971 524 044 - 971 524 212 - 609 861 678